rosa mystica

ČASOPIS PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

Ročník XXIX., číslo 1. leden 2023

Obsah: J.Zahradníček,Zima, Koho se ďábel nejvíc obává, Věci, Obnova a nový rozmach Církve,Vyhlídky Euroazie, Proč, Nový stoletý plán, Odchod, Staré věci, Rozvoj národů, sv.Kateřina, Učení o mostu, Brněnská akad.duch.života ctih.Patrika Kužely OP

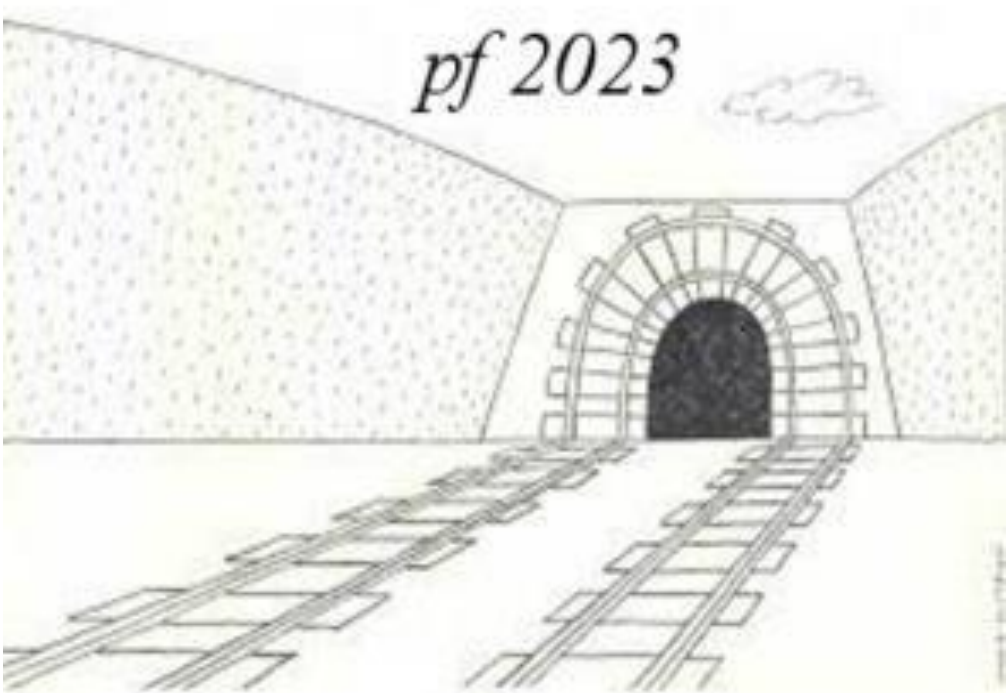

ZIMA

VELUROVÉ ZÁCLONY MRAZU STŘÁSAJÍ PŘÍTMÍ VZPOMÍNEK
VLNĚNÉ ŠÁTKY MLH NEHYBNĚ VISÍ DO TICHA
SLUNCE PONURÝ LEDOBOREC PROPLOUVÁ KRAMI OBZORU
RTUŤOVÝ SLOUPEK MÍCHA ATMOSFÉRY PRUDCE VYSÝCHÁ

VYZÁBLÁ ZEMĚ TEKUTÝM VZDUCHEM BALZAMOVANÁ
PARALYTICKÁ OBLOHA KRÁTER VESMÍRNÉHO MAELSTRÖMU
TETELÍME SE OČEKÁVÁNÍM MILOSRDNÝCH KATASTROF
DO KRVE NÁS ROZLEPTÁVÁ PŘÍBOJ FIČÍCÍCH ATOMŮ

NIC SE NEZMĚNÍ ACH NIC SE NEZMĚNÍ
VŠEMI ŽIVOTY BUDE PROSAKOVAT LÁSKA K TÉTO ZEMI
JEJÍ POSUPNÝ PRAPOREC ROZVINUJE SE DO MÝCH SNŮ
PŘIKRÝVAJE MNE SOUMRAKEM Z KTERÉHO TESKNO JE MI Jan Zahradníček

+++

KOHO SE ĎÁBEL NEJVÍC OBÁVÁ

Když svatý Dominik kázal o růženci v blízkosti Carcassone, představili mu jednoho albigenského bloudícího, který byl posedlý ďáblem. Světec před zástupem více než dvanácti tisíc osob přikázal ďáblu říci své jméno a koho se mezi všemi svatými a světicemi nejvíce bojí a kdo si zaslouží nejvíc lásky a úcty od lidí.

Při této otázce pekelní duchové začali křičet. A když viděli naléhání svatého a zdráhali odpovědět, začali lamentovat a plakat a doufali, že se tak nad nimi slituje, ale on neochvějně pokračoval. Tehdy mu slíbili, že odpoví, ale v tajnosti, do ucha, ne před všemi.

Svatý Dominik odolal a přikázal jim mluvit nahlas, každé jeho naléhání však bylo zbytečné, démoni zarytě mlčeli. Tehdy si svatý Dominik klekl na kolena a začal prosit Marii:

„Mocná Paní, Maria, pro svůj růženec, vypros od Syna Božího, aby tento nepřítel lidského pokolení, aby odpověděl na mou otázku!“

Hned po tomto zvolání hořící plamen vyšlehl z uší, nosu a úst toho posedlého člověka, přítomní se otřásli strachem, ale nikomu to neuškodilo. Démon znovu prosil svatého, aby ho nemučil. Dominik se tehdy na kolenou opět obrátil k Panně Marii:

„Ó, Nejdůstojnější Matko moudrosti, prosím tě pro zde přítomný lid, který se začal modlit, jak je nutné, andělský pozdrav (Zdrávas, Maria), ať tvůj božský Syn přinutí tyto své nepřátele vyhlásit veřejně plnou a jasnou pravdu o růženci!“

Po skončení modlitby spatřil u sebe Pannu Marii obklopenou množstvím andělů, jak zlatou holí udeřila démona a řekla: „Odpověz mému služebníku Dominikovi na jeho požadavek!“ Marii neviděl ani neslyšel nikdo kromě svatého Dominika.

Při tomto rozkazu démon začal křičet: „*Ó, naše nepřítelkyně naše zkázo a naše obavo! Proč jsi sešla z nebe - abys nás tolik trápila? Ó, obhájkyně hříšníků, která vytrhuješ z pekla, ó bezpečná cesto do ráje, právě my jsme přinuceni, nechtěně, říct celou pravdu? Musíme uznat před všemi to, co nás zahanbí a způsobí naši zkázu? Běda nám! A věčné proklínání našim vládcům temnot!*

stavy slz. Řekl jsem ti, že všechny slzy pramení ze srdce, a postupně jsem ti vysvětlil, proč tomu tak je. Tak jsem ti objasnil čtyři stavy slz a také pátý, z něhož se rodí smrt.

Vyslyšel jsem i tvou þ W Y Ł L W R X prvou a odpověděl jsem na tvou otázku, která se týkala určitého případu. Jak dobře víš, postaral jsem se o něj. Při této příležitosti jsem hovořil o své prozřetelnosti obecně i jednotlivě, od počátku stvoření světa až po jeho konec, vysvětlil jsem ti, jak jsem každou věc činil a činím s božskou prozřetelností, jak uděluji a dopouštím všechno, soužení, i duchovní a časné útěchy. Všechno je pro vaše dobro, abyste byli ve mně posvěceni a aby se ve vás naplnila má vůle. Tato pravda - že jsem vás stvořil, abyste měli věčný život - vám byla zjevena krví Slova, mého jednorozeného Syna. Poté jsem vyhověl i tvé poslední touze a splnil jsem, co jsem ti slíbil, totiž že ti vylíčím dokonalost poslušnosti (a nedokonalost neposlušnosti), odkud pochází a co vám ji může vzít. A znázornil jsem ti ji jako velký klíč: taková opravdu je. Pověděl jsem ti rovněž o zvláštní poslušnosti, o dokonalých a nedokonalých, o těch, kdo jsou v řádu a kdo mimo řeholní řády, o každém zvlášť; a o pokoji plynoucím z poslušnosti, o boji vyvolávaném neposlušností, a jakému klamu podléhá neposlušný člověk, když jsem ti ukázal, jak smrt přišla na svět v důsledku Adamovy neposlušnosti.

Nyní ti na závěr já, věčný Otec, nejvyšší a věčná Pravda, říkám, že v poslušnosti Slova, mého jednorozeného Syna, máte život. A jako jste všichni od prvního starého člověka zdědili smrt, tak jste také všichni - alespoň ti, kdo s sebou chtějí neustále nosit klíč poslušnosti - znovu získali život v novém člověku, Kristu, sladkém Ježíši, jehož jsem učinil mostem, protože cesta do nebe byla rozbita. Jestliže půjdete po této sladké a přímé cestě, která je zářící pravdou, s klíčem poslušnosti v ruce, projdete temnotami světa, a ty vám neuškodí. A na konci svého putování si klíčem Slova odemknete nebeskou bránu.

Nyní vybízím tebe a ostatní své služebníky, abyste plakali, neboť kvůli pláči a pokorné a vytrvalé modlitbě se chci nad světem smilovat. Běž po této cestě pravdy jako mrtvá sobě samé, aby ti nebyla vyčtena pomalá chůze: od nynějška totiž bude od tebe žádáno více než dříve, neboť jsem se ti zjevil ve své pravdě. Hleď, abys nevyšla z cely sebepoznání, naopak v ní opatruj a užívej poklad, který jsem ti dal. Tímto pokladem je učení o pravdě, jehož základem je živý kámen, Kristus, sladký Ježíš, oděný světlem, jež rozsvěcuje temnoty. V pravdě se do něj oděj, nejsladší milovaná dceruško.

+++

5$'< 028'51e+2 .21)8&,$

Pravil Mistr Kchung: Trojí druh potěšení je užitečný a trojí druh je škodlivý. Potěšení získané ze správného uspořádání Řádu a hudby, potěšení získané z rozhovoru o dobrých stránkách chování druhých a potěšení z toho, že máme mnoho moudrých přátel, je užitečné. Ale potěšení z nevázaných zábav, potěšení z nečinného potulování a potěšení z pohodlí a rozkoše je škodlivé.

Pravil Mistr Kchung: Jsou tři věci, před nimiž se má šlechetný muž na pozoru. V mládí, než se jeho krev a životní šťávy usadily, má se na pozoru před rozkoší. Když dosáhl mužného věku, když se jeho krev a životní šťávy konečně utvrdily, má se na pozoru před spory. Když dosáhl stáří, kdy krev a životní šťávy již ochabují, má se na pozoru před lakotou.

Pravil Mistr Kchung: Jsou tři věci, kterých se šlechetný muž bojí: bojí se vůle nebes, bojí se velkých mužů, bojí se slov božských mudrců. Malý člověk nezná vůli nebes, a proto se jí ani nebojí. Zachází s velkými muži pohrdavě a posmívá se slovům božských mudrců.

Konfucius, Hovory, kn.XVI, 5,7,8

+++

%51 16.È $.$'(0,('8&+291Ë+2 ä,927$ &7 3$75,.
.8ä(/< 23 08ý('1Ë.$ 269 7,06.e+2

/pokr./ Patrik Kužela - dopis ze dne 19.října 1936 je bez určení jména. Podle povzbuzování ke statečnosti je asi pro Koudelku.

Konvent dominikánů Olomouc
ČSR

v Olomouci 19 - 10 - 36
Slovenská 14.

A.M.

Příteli,

s radostí a s upřímným Deo gratias jsem četl v Tvém dopise, že se statečně držíš. Jen nepovolit. Jsem úplně přesvědčen, že se brzy sejdeme (copak to je, necelé dva roky! a bratrský trojí polibek nás spojí k témuž životu až do smrti (tak líbáme nového bratra při obláčce a i v jiných významných chvílích, jako při přání k svátku.)

Vždyť vím, že je v Tobě opravdovost a vůle poddat se dobru, jen když je poznáš. A zde je poznáš, zde se naučíš žít, jenom přijít s otevřeným srdcem a se slovy: Mluv, Pane, slyší Tvůj služebník - jako malý Samuel. Dosud je Ti snad modlitba jen částí denního programu, jen část života - kdežto zde poznáš, že

život sám musí být stálá modlitba, to jest styk s Bohem, protože k tomu a jen k tomu jsme stvořeni a jinak život není žádný život, nemá smyslu. A pak ti bude jedno, klečíš-li před svatostánkem, nebo tě odtud odvolá poslušnost nebo láska, nebo zdali jdeš s knihami do posluchárny nebo s breviářem do kůru - bude to stálé obcování s tím, jenž nás stvořil pro sebe a jenž jediný je hodný naší pozornosti. Tomu se pak říká život! Máš se nač těšit. Vždyť celý řeholní život záleží v úsilí překonávat v duši rozpor mezi životem a náboženstvím, a kdybychom se nesnažili o to ze všech sil, byl by náš život jediná, veliká lež, jediná svatokrádež, jediné rouhání.

Mám radost, že Kroužek vstal z mrtvých. Jistě to bude teplý domácí krb, kde se těsněji sejdou členové juvenátní rodiny, kde se sbližují duše a kde se zapalují jedna od druhé - jak jsem po tom toužíval.

Odvažuji se Tě poprosit, kdybys byl tak laskav a pokusil se sehnat (aspoň vypůjčit) pro mne větší učebnici esperanta a podle možnosti nějaký esp. text, třeba odložená čísla staršího ročníku esper. časopisu nebo podobně, známá je učebnice od Z.Šupichové; stála asi 10 Kč, ale četl jsem kdesi,. že se dostane antikvární velmi lacino, snad za 3 Kč. Dosud jsem se učil jen z maličké učebnice od Šupichové. Ovšem nechci, aby sis dělal útraty. Nebudeš-li moci vypůjčit, zmiň se P.Albertovi o tom, snad ten by to sehnal. Pozdravuj ho ode mne, i P.Vojtěcha. Budu Ti velmi vděčen. Poslal bys to po br.Vítovi. - A vyproste pro nás Bubeněčské zprávy, až vyjdou.

My zápolíme ve filosofii s latinou ze začátku dosti těžce, ale doufáme, že opravdu jen "ze začátku".

Ave Maria! Tvůj v Kristu fr.Patrik M.K.

Asi za měsíc, 25.listopadu 1935 píše br.Patrik otci Albertovi. Je vidět, že mezi oběma trvá vztah přátelství a duchovního vedení.

Konvent dominikánů Olomouc
ČSR

v Olomouci 25 - 11 - 1936
Slovenská 14.

A.M. Důstojný Otče,

s radostí se chápu pera, aby Vám vyjádřil vděčnost za to, že dále pamatujete na svého duchovního syna a odchovance, a to nejen, - jak doufám a oč snažně prosím i nadále - častou modlitbou, zvláště při mši svaté, nýbrž i milým

*překvapením, které jste mi uchystal v podobě Munthovy knihy. Přečetl jsem teprve několik desítek stránek, ale již tuším, že budu mít z ní velký užitek. Přečtu ji ovšem asi až o vánočních prázdninách. Benedictus Deus in donis suis! *)*

Děkuji Vám za Váš nezasloužený zájem o mé zdraví. Buďte bez obav - již jsem se polepšil, neboť jsem objevil ve svém "sklonu k nezvyklé slabosti", jak jste se vyjádřil, skrytou pýchu, která si libuje ve zvláštnostech, aby se mohla považovat za lepší. Chci od nynějška jít jistou cestou svaté poslušnosti i v zevnějším životě denním, neboť myslím, že lépe je přijímat vděčně dary Boží než pyšně je odmítat, a děkuji Pánu za velikou milost, že mi bylo dovoluje zanikat ve společném životě a tak se zbavovat sebe.

O časté memento prosí Váš
vděčný v Kristu

fr.Patrik M.

Máme radost z nového ducha, jaký začal v juvenátě i z jejich krásné OZVĚNY.

Dne 20.března 1937 píše bratr Patrik Otci Albertovi velikonoční přání:

Konvent dominikánů
Olomouc ČSR v
Olomouci 20/3 37
Slovenská 14.

Ave Maria. Veledůstojný Otče, dovolte, abych Vám přál co nejintimnější účast ve slavném Vzkříšení Spasitelově a sdělil se s Vámi i o vlastní radost, s jakou se na ty slavné dni chystám.

Myslím, že spolehlivým měřítkem pravého řeholního života by mohla být radost. Ne smyslová, živočišná, ale vnitřní radost nadpřirozená, jásavá, k jaké nás strhuje denně úvodní žalm "Venite, exultemus Domino" …

*Ovšem, tato meta je daleko, spíše vysoko - ale to mě musí pobízet ke běhu tím usilovnějšímu. Prosím Vás, pro lásku Boží, která nás spojuje v jednu rodinu: modlete se o to za mne i za ostatní bratry novice; jako i my pamatujeme na Vás před oltářem, tak prosíme o Memento u oltáře samého ****), abychom k němu také jednou přistoupili co nejlépe připraveni. Nezapomínám v modlitbě nikterak na Váš zdravotní stav - kéž Bůh splní na Vás co nejdokonaleji svou vůli - co lepšího bych Vám přál?*

Těšíme se s bratřími nejvyššího ročníku na velikou milost, jaké se jim dostane svěcením. Prosím i pro ně o modlitbu.

S díkem za přání k svátku frater in Xo P a t r i c i u s M. Pozdrav od br.Ondřeje.

Poznámka: Ke svěceným bratřím z nejvyššího ročníku studia, o kterých se zmiňuje br.Patrik v posledním řádku svého dopisu, jsem patřil také já, br.Jiří Maria Veselý, opožděný o rok vlivem licenciátních zkoušek z filosofie v Římě. S ohledem na to, že můj zdravotní stav nebyl nejlepší, vymohl pro mne magister studentů.
(z knihy J.M.Veselý OP,T.Bahounek OP, To není sen, Rosice 1999 Gloria) +++

+++